

[Hans Nielsen.]

ligere dokumenteret i Enkeltheder, hvad den højtærede Minister tidligere har haft saa meget Besvær ved.

Hvad Forslagets § 2 angaar, skal jeg henholde mig til de Indvendinger, jeg fremsatte i Fjor. Senere blev § 2 ogsaa ændret, saaledes at det er en Slags Diætparagraf. Denne Lov skal altsaa medføre forøgede Udgifter for Statskassen, hvis Størrelse man ikke kan overskue, saafremt den bliver gennemført. Det skal jeg dog ikke fordybe mig videre i ved denne Lejlighed og skal derfor gaa over til den vigtigste af disse Paragraffer, nemlig § 3. Denne Paragraf i den foreliggende Affattelse bestemmer jo, at

„Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse af den enkelte i Pris-, Produktions- og lignende Forhold — derunder Boykotning —, der har til Formaal at begrænse den enkeltes Erhvervs- eller Arbejdsfrihed, hemme den frie Konkurrence og direkte eller indirekte at hidføre Monopolet. . . .“

medfører store Bøder. Jeg tror heller ikke, at denne Paragraf vil blive bibeholdt i denne Skikkelse. Den blev jo ogsaa ændret adskillige Gange sidste Vinter; efterhaanden gik ogsaa det om Monopolet og den frie Konkurrence ud af den, og denne Paragraf antog mod Slutningen Karakter af en ren Arbejderfølgingsparagraf, idet den fik tilføjet en Bestemmelse om, at Bøder paa indtil 100 000 Kr. og Fængsel skulde idømmes dem, som søgte at true eller tvinge nogen til at indmelde sig eller blive i en Forening eller Organisation.

Vi har ogsaa forelagt dette Spørgsmaal for en Række Organisationer, og jeg vil gerne et Øjeblik opholde mig ved de Svar, vi fik, og disse Organisationers Mening om denne Straffeparagraf. Grosserer-Societetet udtalte, at

„en Lovgivning som den, der her er Tale om — let vil kunne faa Virkning i skadelig Retning udenfor det af Lovgiveren tilsigtede Omraade, ligesom det turde være et Spørgsmaal, om det, naar henses til den i Kolindsundsagen faldne Højesteretsdom, ikke selv for det tilsigtede snævrere Omraade turde være unødvendigt at træffe saadanne Bestemmelser af Hensyn til Erhvervsfrihedens Sikring“. Grosserer-Societetet gaar altsaa pure imod § 3. Industriraadet svarede:

„Da de om dette Forhold afsagte Domme viser, at den gældende Lovgivning i meget vidt Omfang beskytter

mod Misbrug af Boykotning, Blokade og lignende, vil Raadet anse nye Lovregler herom for ganske overflødige.“ Det er underskrevet af Direktør Overgaard. Vi spurgte endvidere Rederiforeningen, og de svarede:

„Men for Skibsfartens Vedkommende er Loven sikkert upaakrævet, og Foreningen maa paa det mest indtrængende fraraade Vedtagelse af Lovforslag, som begrænser Skibsfartens Handlefrihed, der er af vital Interesse for dette Erhvervs Eksistens og Trivsel.“

Det er altsaa en meget skarp Protest, Rederiforeningen her ved sin Formand, Hr. A. O. Andersen, har afgivet mod Loven. Det ærede Medlem Hr. Pitzner, der er Formand for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, afgav en Erklæring, hvori det hedder:

„Da de om dette Forhold afsagte Domme viser, at den gældende Lovgivning i meget vidt Omfang beskytter mod Misbrug af Boykotning, Blokade og lignende, maa Fællesrepræsentationen anse nye Lovregler herom for ganske overflødige.“

Formanden for Provinshandelskammeret, Konsul Cloos i Frederikshavn, svarer følgende:

„. . . . vi finder, at dette Princip er meget vanskeligt at udforme i Lovsform, og hvorledes den foreliggende Bestemmelse vil virke i Praksis, forekommer os uoverskueligt; men i hvert Fald vil den sikkert virke ulige til forskellige Sider“. Mere behøver jeg ikke at oplæse af denne Erklæring, som for øvrigt senere kommer ind paa, at Kolindsund-Dommen viser, at der er tilstrækkelig Beskyttelse mod Boykotning. At de samvirkende Fagforbund har udtalt sig mod Loven, er en Selvfølge, og jeg skal ikke trætte Medlemmerne med Oplæsning af, hvad de anfører. Derimod vil jeg gerne oplæse det Svar, vi fik fra Arbejdsgiverforeningen. Arbejdsgiverforeningen svarer med Hensyn til denne § 3:

„Et absolut Forbud mod Boykotning og Blokade vil være utænkeligt, hvis der ikke samtidig er absolut Forbud mod Arbejdsstandsninger, hvad baade Arbejdsgivere og Arbejdere modsætter sig. Man vil ikke kunne forbyde Boykotning af Arbejdere, der selv iværksætter Strejke og Blokade overfor en Arbejdsgiver, eller af en Arbejdsgiver, der iværksætter Lockout overfor sine Arbejdere. Imod Misbrug af disse Foranstaltninger overfor Enkeltmand skønner Arbejdsgiverforenin-